

KAAITHEATER 2006-2009

Artistiek beleid

Het Kaaitheater biedt sinds zijn oprichting in 1977 een programma aan van theater en dans, performance, muziek en muziektheater. Daarbij lag de nadruk op vernieuwende en multidisciplinaire tendensen in de podiumkunsten sinds eind jaren zeventig.

De podiumactiviteiten van het Kaaitheater werden steeds begeleid en omkaderd door een reflectief programma dat het geheel van een cultuurpolitieke context voorzag.

Op consequente wijze hebben we daarbij drie dubbele sporen bewandeld:

- die van een werking met zowel lokale als internationale inslag (eerste spoor);
- parallel daarmee was er de gehele tijd zowel aandacht voor continuïteit als voor vernieuwing (tweede spoor);
- deze werking manifesteert zich zowel creatie- als presentatiegericht (derde spoor).

De artistieke werking van het Kaaitheater omschrijven we momenteel als volgt:

Eerste spoor: lokaal én internationaal

Het Kaaitheater is een kunstencentrum in het hart van Brussel, België en Europa. Deze ligging maakt het de uitgelezen plek voor een artistieke werking waarin lokale kunstenaars naast internationale makers staan, en die gericht is op zowel een lokaal als een internationaal publiek.

Het onderscheid tussen lokaal en internationaal slaat niet op de identiteit van de *kunstenaar* of toeschouwer, maar wel op zijn geografische basis. Daar zitten, wat de kunstenaar betreft, twee aspecten aan vast. Enerzijds is dat de taal, en dan hebben we het over Vlaamse en Nederlandse theatermakers in ons programma (omdat het Nederlandse taalgebied één geheel is). Anderzijds hebben we het over in Brussel wonende en werkende kunstenaars, ongeacht hun herkomst. Brussel herbergt steeds meer internationale makers; hun aanwezigheid in de stad weerspiegelt zich in toenemende mate ook in het programma van het Kaaitheater.

Met een internationaal *publiek* is in de eerste plaats bedoeld de steeds internationaler wordende bevolking van de metropool Brussel. In tweede instantie slaat het op de vele professionelen uit het internationale veld die het programma van het Kaaitheater volgen. Door de koppeling van lokaal en internationaal werk speelt het Kaaitheater naar buitenlandse organisatoren de rol van ambassadeur voor werk van eigen bodem.

Veel van het internationale werk dat we brengen, is in België enkel bij ons te zien. We richten ons dan ook niet enkel tot de (internationaal samengestelde) bevolking van Brussel, maar ook op Vlaanderen en Wallonië.

Tweede spoor: continuïteit én vernieuwing

Het Kaaitheater beschikt over een dubbele infrastructuur: het Kaaitheater (met zijn grote zaal) en de Kaaitheaterstudio's (met een kleine zaal annex repetitieruimtes). Deze infrastructuur stelt het Kaaitheater in staat om een sterk gediversifieerd programma te realiseren, gaande van kleinschalig, experimenteel, nog onbekend werk van al dan niet jonge makers tot grootschalig en gevestigd werk. Het stelt jonge kunstenaars in staat om in de schaduw van de grote zaal dingen uit te proberen en later door te groeien naar die grote zaal; omgekeerd kunnen gevestigde kunstenaars ook in de kleine zaal terecht met hun kleinschalige of meer experimentele werk.

We bieden het programma van deze twee speelplekken als één geheel aan het publiek aan; binnen dit geheel diversifiëren we – voor de overzichtelijkheid – in genres, soms ook in thema's.

Het programma van het Kaaitheater herbergt momenteel grosso modo drie generaties van kunstenaars: de generatie van de jaren tachtig (Anne Teresa De Keersmaeker, Josse De Pauw, Jan Lauwers,...); de generatie van begin tot midden jaren negentig (Meg Stuart, Thomas Hauert,...); en de generatie van rond de eeuwwisseling (Charlotte Vanden Eynde, Kris Verdonck,...). We maken ons nu al op voor de introductie in de komende jaren van een vierde generatie. We houden daarbij vast aan ons uitgangspunt van zowel continuïteit als vernieuwing 'langs lijnen van geleidelijkheid'.

Voorop in onze werking staat niet het mordicus willen 'hebben' van elke interessante nieuwe kunstenaar. We kiezen voor artiesten die het palet van het Kaaitheater versterken. We kiezen bewust selectief omdat we ook voor jonge kunstenaars aan publieksopbouw willen doen; vandaar onze voorkeur om van één project een langere speelreeks te kunnen realiseren liever dan vijf verschillende artiesten even te 'hebben' en ze vervolgens vooral 'gehad' te hebben zonder dat dit bij ons of bij de artiest een spoor heeft nagelaten.

Derde spoor: creatie én presentatie

Het Kaaitheater is zowel presentator – van lokaal en internationaal werk – als initiator en producent.

Op het vlak van de presentaties gaat het aanbod formeel gesproken van kleinschalig werk in de Kaaitheaterstudio's tot (voornamelijk) middelgroot en (af en toe) groot werk in het Kaaitheater. De presentaties zijn vooral het werk van podiumkunstenaars uit het westen van Europa en uit Noord-Amerika. Zowel de dans- als theaterprojecten worden sterk gekleurd door de invloed van de performancekunst.

Op het vlak van de creaties onderscheiden we in onze werking vier modellen: de evenementiële productie (specifiek voor het Kaaitheater gemaakt en in die vorm enkel in Brussel te zien); samenwerkingen waarbij het initiatief uitgaat van het Kaaitheater; samenwerkingen waarbij het initiatief bij de kunstenaar ligt; en tenslotte het verlenen van afmonteer- en technische faciliteiten.

We willen de bovenstaande driesporenwerking in de beleidsperiode 2006-2009 voortzetten. Centraal in de werking voor de komende jaren is de verdere internationalisering van het Kaaitheater. Daarvoor leggen we de volgende nieuwe accenten:

Nieuwe accenten

1. Op het vlak van de presentaties willen we de internationale positie van zowel het Kaaitheter als de (Europese hoofd)stad Brussel versterken. Daarbij willen we de oostwaartse uitbreiding van de Europese unie in ons programma concreet mee gestalte geven. Er zijn in deze nieuwe landen vele boeiende kunstenaars aan het werk. Zij ondergaan de invloed van de West-Europese kunstscène; tegelijk gaan zij daar op een heel eigen wijze mee om en als gevolg daarvan zullen zij ook onze manieren van werken en omgaan met kunst beïnvloeden, zodat er een interessante wisselwerking kan ontstaan. Het Kaaitheter wil hier een actieve rol in spelen.

De komende jaren willen wij in staat zijn om in de grote zaal van het Kaaitheter een reeks grootschalige *internationale producties* te presenteren. Dit toch ook belangrijke segment binnen de podiumkunsten ontbreekt momenteel nagenoeg in Brussel. Indien al aanwezig, is het versnipperd en discontinu. Het Kaaitheter heeft de infrastructuur en de artistieke knowhow om een dergelijk aanbod te realiseren en er een publiek voor aan te trekken.

Qua theater denken we daarbij in de eerste plaats aan een aantal grote Europese ensembles die in hun producties de relatie met het 'klassieke' toneelrepertoire levend houden. Qua dans gaat het in eerste instantie om een uitbreiding van het programma richting klassiek geïnspireerd ballet, en traditionele dans. Het onderscheid tussen hedendaagse dans enerzijds en klassieke en traditionele dans anderzijds vinden we kunstmatig. Veel hedendaagse dansmakers putten inspiratie uit danstradities uit een ver of minder ver verleden; we willen de levende erfenis van de dans in Brussel aan een publiek kunnen tonen.

Ook onze muzikale werking willen we internationaliseren; op dit vlak werken we samen met een (buitenlandse) curator die het voornamelijk Brussels geïnspireerde luik van onze huidige muzikale werking van een internationale pendant voorziet.

2. De internationale positie van het *Nederlandstalig theater* willen we versterken op twee vlakken. Enerzijds willen we in het Nederlands gespeelde creaties en presentaties zoveel mogelijk van (Franse, Engelse) boventiteling voorzien. Anderzijds willen we Nederlandstalige groepen en/of theatermakers in belangrijke mate ook aan bod laten komen met hun anderstalige projecten; hetzij een anderstalige versie van een stuk dat eerst in het Nederlands speelde, hetzij door de presentatie van een productie die zij in het buitenland maakten. Op die manier willen we in Brussel het verschil maken met het overwegend in het Nederlands spelende werk dat deze theatermakers in Vlaanderen en Nederland brengen.

3. Meer dan ooit tevoren willen we in de komende jaren het Kaaitheter uitspelen als een plek voor de *creatie*; dit vooral voor lokale, gedeeltelijk ook voor internationale makers. We willen daarbij bijzondere aandacht schenken aan wat wij noemen de evenementiële producties; dit zijn projecten die specifiek voor en in het Kaaitheter gemaakt worden en als dusdanig in die vorm enkel in Brussel te zien zullen zijn.

4. We willen het aantal voorstellingen dat het Kaaitheter jaarlijks realiseert kunnen verhogen. Enerzijds gebeurt dat door nieuwe initiatieven (in eerste instantie het grootschalige toneel en de grote klassieke en traditionele dansproducties), anderzijds willen we dit doen door het aanwezige publiekspotentieel maximaal te kunnen verzilveren door *verlenging van de speelreeksen*. Door in een

aantal gevallen van deze of gene artiest méér voorstellingen te kunnen spelen dan we ons momenteel financieel kunnen permitteren (omdat een langere speelreeks in het geval van presentaties een groter verliessaldo impliceert), zullen méér mensen met het werk van deze of gene artiest kunnen kennismaken.

5. Creaties en presentaties worden omkaderd door activiteiten die het programma van een *context* voorzien. Dit gaat van inleidingen op voorstellingen over lezingen en debatten tot publicaties. Voor het voorstadium van een productie, de onderzoeksfase, maken we plaats in een onderzoeksluik (waaraan toonmomenten worden gekoppeld).

6. Eerder schreven we al dat we ons opmaken voor de introductie in het Kaaitheater van een vierde generatie podiumkunstenars. Daarvoor moet 'plaats' worden gemaakt.

Om een en ander binnen één programma nog gerealiseerd te kunnen krijgen, willen we in de komende jaren gaan naar een programma met een iets grotere *discontinuïteit en diversiteit*. Dit betekent niet de introductie van een à la carte omgaan met artiesten, wel dat er op het vlak van continuïteit met verschillende snelheden zal worden gewerkt. Nu eens krijgt de ene, dan weer de andere kunstenaar ruim baan in het programma.

Bij de presentatie van het grootschalige theater- en danswerk willen we doorheen de jaren zoveel mogelijke verschillende artiesten aan bod laten komen.

Het Kaaitheater en zijn omgeving

Positionering in het artistieke veld: eigenheid en complementariteit

In Brussel

De positionering van een theaterhuis is geen absoluut gegeven. Positionering is ook altijd herpositionering. Ze verandert met de jaren. Bij het Kaaitheater gaan ook deze veranderingen 'langs lijnen van geleidelijkheid'. We spelen ermee in op artistieke tendensen, niet alleen in Brussel maar ook daarbuiten.

Met de KVS heeft het Kaaitheater zijn aandacht voor het Nederlandstalige theater gemeen. De vernieuwing van het stadstheater heeft het aanbod van hedendaags theater in het centrum van Brussel flink doen toenemen. Een en ander stelt het Kaaitheater in staat om in de komende jaren meer op internationaal theater te focussen.

De KVS is in de eerste plaats een productiehuis met een eigen ensemble; het Kaaitheater heeft geen ensemble maar treedt wel initiërend en facilitair op voor de realisatie van het werk van een aantal 'actoren'. Qua presentaties van Nederlandstalig theater komen we via het Kwartslag-overleg (zie supra) tot een zo complementair mogelijk theateraanbod voor Brussel en omgeving.

Met de Beursschouwburg heeft het Kaaitheater zijn kleine zaal gemeen en de aandacht voor vernieuwend werk op het vlak van dans en performance. De programmeringen in de twee huizen zijn complementair: de Beursschouwburg is in eerste instantie een plek voor de (meestal lokale) beginners; het Kaaitheater focust in grote mate op artiesten die geen prille beginners meer zijn, en op internationaal werk

Het Kaaitheater is het enige theater dat in de afgelopen tien jaar op consequente wijze een programma van vernieuwende internationale podiumkunsten heeft gebracht. Het programma was gericht op continuïteit én op vernieuwing. Twee nieuwe generaties van internationale makers werden in Brussel geïntroduceerd; de herhaalde aandacht voor hun werk maakte een publieksopbouw mogelijk.

Het Kaaitheater realiseert in de maand mei een deel van zijn internationale werking samen met het KunstenfestivaldesArts. Het programma komt in nauw overleg tot stand. De ene keer ligt het initiatief voor een project bij het Kaaitheater, de andere keer bij het festival.

Het muziekprogramma van het Kaaitheater komt deels tot stand in samenwerking met BOZAR, De Munt en het festival Ars Musica. In september 2006 is het Kaaitheater gastheer van het Klarafestival (samen met vaste partner BOZAR).

Enkele directiewissels bij theaters aan Franstalige stemmen ons hoopvol over toekomstige samenwerking over de taalgrens heen. Met Jean-Louis Colinet (Théâtre National) is er informeel overleg over het ontwerp van een gezamenlijke strategie voor de presentatie van internationaal theater. Met Annick De Ville (Halles de Schaerbeek) wordt momenteel gepraat over de gezamenlijke presentatie (najaar 2005) van een locatieproject in Vorst, *Sauna in Exile* (waarvan het Kaaitheater een eerste aflevering bracht in het najaar van 2002). De Beursschouwburg is daarbij een mogelijke, want geïnteresseerde derde partner.

In Vlaanderen

Naar Vlaanderen toe staat het Kaaitheter vooral in een verhouding tot de twee andere grote, door de Vlaamse Gemeenschap erkende kunstencentra, deSingel in Antwerpen en Vooruit in Gent. Samen met deze beide instellingen is het Kaaitheter in Vlaanderen tot 2005 de (driejaarlijkse) organisator van het Vlaams-Nederlands Theaterfestival. (Vooruit verlaat de structuur met ingang van 2006.)

Het Kaaitheter plaatst in zijn theaterprogramma een deel van het (zeer omvangrijke) Nederlandstalige theateraanbod van Vooruit in een internationale context. De dansprogramma's van Vooruit zijn sinds kort artistiek verwant aan die van het Kaaitheter; tegelijk blijven ze voldoende complementair. De complementariteit wordt gestuurd door informeel overleg.

Wij delen met deSingel de combinatie van Nederlandstalig en internationaal werk. Terwijl het grootschalige werk en de oudere generaties in de eerste plaats in deSingel te zien zijn, focust het Kaaitheter meer op de middenschaal en op jongere generaties. (Bijvoorbeeld: van de Volksbühne toont deSingel het werk van Frank Castorf, het Kaaitheter dat van René Pollesch.) In de toekomst wil het Kaaitheter ook grootschalig werk presenteren; het is echter niet de bedoeling om het programma van deSingel te kopiëren, maar wel om een complementair aanbod te creëren dat in eerste instantie in Brussel – waar het grootschalige toneel nagenoeg ontbreekt – versterkend wil zijn.

Veel van de internationale presentaties van het Kaaitheter zullen ook in de toekomst enkel bij ons te zien zijn.

In een internationale context

De internationale werking van het Kaaitheter is sterk ingebed in een informeel, los netwerk van Europese theaters en festivals. Velen van hen delen onze interesse in vernieuwend podiumkunstenwerk. Het is met name dankzij de (coproductionele) steun van een aantal Europese huizen dat de dansgeneratie van Meg Stuart en Jonathan Burrows, Jérôme Bel en Charlotte Vanden Eynde zich een positie in het hedendaagse danslandschap heeft weten te verwerven.

We spreken van een los en informeel netwerk omdat er geen sprake is van formele of langdurige engagementen. Samenwerkingen komen tot stand met wisselende partners afhankelijk van de affiniteit met het project en de verhouding ervan tot het geheel van ons programma.

In de afgelopen jaren werden op die manier producties mee ondersteund door theaters als het Hebbel am Ufer (Berlijn), het Théâtre de la Ville (Parijs), Théâtre de la Bastille (Parijs) en het TanzQuartier (Wenen). Veel van de dansproducties – het gaat hier ook in overgrote mate om dansproducties van niet-structureel ondersteunde gezelschappen – kwamen tot stand in samenwerking met festivals als Tanz im August (Berlijn), Springdance (Utrecht), Spielart (München), Wiener Festwochen (Wenen), Festival d'Automne (Parijs), Holland Festival (Amsterdam) en Montpellier Danse.

Voor de nabije toekomst zijn samenwerkingen gepland met het Festival d'Avignon en Theater der Welt (Stuttgart).

Uiteraard hoort ook onze reeds langdurende en goede samenwerking met het Brusselse KunstenfestivaldesArts in dit rijtje vermeld te worden. In 2005 zijn we samen met het

KunstenfestivaldesArts, Hebbel am Ufer en Springdance coproducent voor de eerste grotezaalproductie van Charlotte Vanden Eynde.

Residenties

1 Archipel

Met de archipelwerking bedoelen we een samenwerking tussen het Kaaitheater en andere artistieke organisaties, waarbij elk van de partners artistiek autonoom functioneert maar tevens wil samenhangen.

- zang en dans

Josse De Pauw is nooit weggeweest, maar in de periode 2006-09 zal hij opnieuw en nadrukkelijker in het Kaaitheater aanwezig zijn. Na zijn 'Brugse' periode in Het Net wordt hij voor één seizoen (2005-2006) artistiek leider van Het Toneelhuis in Antwerpen. Daarna komt hij terug naar Brussel.

Voor de beleidsperiode 2006-2009 dient Josse De Pauw onder de structuur 'zang en dans' bij de Vlaamse Gemeenschap een dossier in. Daarin worden alle activiteiten van Josse De Pauw ondergebracht. De zakelijke leiding zal worden waargenomen door Hilde Teuchies.

De samenwerking met het Kaaitheater voor 2006-09 omvat:

- 'zang en dans' zal in het complex van de Kaaitheaterstudio's kantoor houden; Josse De Pauw krijgt in de Kaaitheaterstudio's ook uitgebreide repetitiefaciliteiten;
- nieuw werk van Josse De Pauw zal in eerste instantie in één van de twee zalen van het Kaaitheater in première gaan; aan die premières worden langere speelreeksen gekoppeld; afhankelijk van project tot project, gaan we voor de Kaaitheaterstudio's uit van premièrereeksen van 10 tot 12 voorstellingen (over 3 weken), en voor het Kaaitheater van reeksen van een zestal voorstellingen (over 2 weken); in de mate van het mogelijke zullen we ook voorstellingen hernemen;
- bij de creaties is het Kaaitheater altijd partner op technisch en logistiek vlak; voorafgaand aan de premières wordt in de zalen tijd uitgetrokken voor afmonteerperiodes (gaande van 3 tot maximaal 10 dagen, ook weer afhankelijk van het project); in de mate van het wenselijke en mogelijke kan ook worden samengewerkt op financieel vlak;
- Josse De Pauw zal daarnaast in de Kaaitheaterstudio's een vervolg uitwerken op zijn format *Sproken* (dat hij in Het Net organiseerde); deze activiteiten nemen de vorm aan van een tweetal weekends (drie dagen) per seizoen, onder de (werk)titel 'zang en dans';
- op het vlak van de communicatie zal aan de activiteiten van Josse De Pauw in elk van de tweemaandelijks bulletins van het Kaaitheater aandacht worden besteed (ook wanneer in die periode geen voorstellingen in het Kaaitheater spelen).

- De Parade

De Parade dient voor 2006-2009 bij de Vlaamse Gemeenschap een dossier met aanvraag tot structurele erkenning in. Alle producties van deze Brusselse groep rond artistiek directeur Rudi Meulemans komen sinds 2003 in een samenwerking met het Kaaitheater tot stand. Voor de periode 2006-2009 wordt deze samenwerking gecontinueerd. Ze omvat:

- nieuw werk van De Parade zal in eerste instantie in één van de zalen van het Kaaitheater in première gaan; in het kader van een publieksopbouw worden de speelreeksen zo lang mogelijk gemaakt; in de mate van het mogelijke worden ook hernemingen georganiseerd;
- De Parade krijgt in de Kaaitheaterstudio's repetitie-, technische en afmonteerfaciliteiten;
- Marianne Van Kerkhoven, dramaturge van het Kaaitheater, verzorgt de dramaturgie bij de in het Kaaitheater gerealiseerde producties van De Parade;
- het Kaaitheater verstrekt aan De Parade zakelijk advies met betrekking tot de productie, de organisatie en het beheer van de voorstellingen van het gezelschap.

2 Bewoners/gebruikers

Het Kaaitheater verleent onderdak aan een aantal Brusselse podiumkunstengezelschappen. Zij houden kantoor in één van onze twee infrastructuren. Het saxofoonkwartet BLINDMAN (rond Eric Sleichim) is gevestigd in het Kaaitheater; de dansgezelschappen Damaged Goods (rond Meg Stuart) en ZOO (rond Thomas Hauert) en het theatergezelschap Dito'Dito in het herenhuis dat deel uitmaakt van het complex van de Kaaitheaterstudio's.

De plaats van Dito'Dito wordt na het vertrek van het gezelschap (als gevolg van de fusie vanaf 2006 met de KVS) ingenomen door 'zang en dans' (de structuur rond Josse De Pauw).

Zowel Damaged Goods, ZOO, Dito'Dito als BLINDMAN maken bijkomend ook gebruik van de repetitiefaciliteiten in de Kaaitheaterstudio's.

3 Faciliteiten

Het Kaaitheater is een plek voor creatie. Concreet voor de werkvloer betekent dit dat veel van het door het Kaaitheater gepresenteerde werk geheel of gedeeltelijk binnen de infrastructuur van het Kaaitheater wordt gemaakt.

- Kaaitheaterstudio's:

De twee repetitieruimtes gelegen op de tweede ('Dansstudio') en de vierde verdieping worden het hele jaar door intensief gebruikt. In eerste instantie staan ze ter beschikking van artiesten van wie het Kaaitheater werk presenteert. De overgebleven data gaan naar de vele Brusselse kunstenaars die niet over eigen faciliteiten beschikken. Werkperiodes variëren van enkele dagen tot twee maanden.

De zaal op de gelijkvloerse verdieping kan voor de duur van enkele tot maximaal tien dagen (in functie van de speelkalender) worden gebruikt voor het afmonteren van voorstellingen.

De twee kantoren op de derde verdieping worden voor de duur van één seizoen ter beschikking gesteld van kunstenaars. Voor het seizoen 2004-05 zijn dat Tine Van Aerschot (ontwerper en grafisch kunstenaar) en Mårten Spångberg (performer, regisseur en auteur).

- Kaaitheater:

Het Kaaitheater heeft geen aparte repetitieruimte. In functie van de speelkalender kan de zaal enkele keren per jaar voor de duur van enkele tot maximaal tien dagen worden gebruikt voor het afmonteren van voorstellingen.

Samenwerking

Het Kaaitheater ging in het recente verleden ook samenwerken aan vanuit een cultureel en maatschappelijk engagement. Bij elk van deze samenwerkingsverbanden – het gaat om *Kwartslag*, *Canaletto* en *Het Brussels Kunstenoverleg* – spelen het Kaaitheater en zijn medewerkers een initiërende en coördinerende rol.

In de periode 2006-2009 worden deze samenwerkingen op intensieve wijze voortgezet. Wanneer maatschappelijke en/of artistieke evoluties nopen tot een reactie, zal het Kaaitheater op zoek gaan naar partners om een gepast praktijkantwoord te formuleren

Kwartslag

Sinds het seizoen 2002-2003 zetten vier artistieke centra – CC Strombeek, CC Dilbeek, KVS/De Bottelarij en het Kaaitheater – een samenwerking op rond de communicatie i.v.m. het Nederlandstalig toneel op de eigen podia.

Kwartslag wilde in de eerste plaats de publieke opinie – in het bijzonder de cultuur- en theaterliefhebbers uit Brussel en de Rand – erop wijzen dat het theateraanbod in onze regio uitgebreid én divers is. De culturele huizen wilden ook aantonen dat ze wel degelijk met elkaar konden samenwerken.

In tweede instantie wensten de initiatiefnemers het (gezamenlijke) theateraanbod bekender én aantrekkelijker te maken om het aantal theaterbezoeken te laten stijgen en om de mobiliteit van de theaterbezoekers te verhogen en hen dus meerdere locaties te laten frequenteren.

Het project ontving een subsidie van de Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden en de Vlaamse Rand. In 2003 en 2004 werd, na een positieve evaluatie, het project verlengd. De Vlaamse Gemeenschap (Hoofdstedelijke Aangelegenheden), maar ook de Provincie Vlaams-Brabant steunden het project.

Voor Kwartslag wordt elk seizoen een specifieke informatiecampagne opgezet met een vierluikfolder, een website en een advertentiereeks. Er wordt voor één en ander samengewerkt met Brussel Deze Week en met De RandKrant in het kader van mediasponsoring.

Om het veelvoudig theaterbezoek ook financieel aantrekkelijk te maken werd de Kwartslag-pas in het leven geroepen. Met een (goedkope) Kwartslag-pas kan men uit het gehele aanbod 4 voorstellingen kiezen, één in elk theater.

Uit de verkoop van de Kwartslag-pas en uit de verhoging van het aantal abonnementen voor elk huis wordt vastgesteld dat Kwartslag werkt. De mobiliteit van de toeschouwers werd in globaal verhoogd; hun perceptie op het aanbod werd in positieve zin gewijzigd.

In 2004 en in 2005 wordt het Kwartslag-project gecontinueerd. Vanaf het seizoen 2004-2005 wordt ook het dansaanbod opgenomen in het project.

Kwartslag is initieel en in essentie een communicatieproject maar heeft ook geleid tot een overleg tussen de artistieke verantwoordelijken van de vier huizen. Reeds bij de conceptie van het seizoen worden gesprekken gevoerd omtrent de programmering. Het belang hiervan mag niet onderschat worden. Het betekent namelijk dat de vier huizen hun inhoudelijke

complementariteit zo zuiver en volledig mogelijk zullen realiseren. Door dit overleg is er vanaf het seizoen 2004-2005 in het aanbod aan Nederlandstalig theater zo goed als geen overlapping meer. Wat de rijkdom aan aanbod voor het publiek aanzienlijk vergroot.

Omwille van de duidelijke positieve effecten wil het Kaaitheater dit samenwerkingsproject samen met de drie partners continueren in de periode 2005-2009. Dit kan enkel mits verdere financiële ondersteuning door de Vlaamse regering (bevoegdheden Brussel Hoofdstad en De Rand) en door de Provincie Vlaams-Brabant.

Aangezien het gaat om een project dat elke partner in surplus doet t.a.v. de eigen artistieke werking, is de verhoopte Kwarts slagtoelage niet opgenomen in de vermelde werkingsbudgetten van dit dossier.

Canaletto

Het Kaaitheater werkt sinds 2003 intensief aan zijn plaats in en band met de buurt, de kanaalzone. Het Kaaitheater is de belangrijkste gangmaker van het netwerkproject Canaletto. Zowat 63 bewonersorganisaties, bedrijven en instellingen in de kanaalzone verenigen zich in dit netwerk. Zij zetten de kanaalzone in de verf met een hele resem activiteiten.

Het Kaaitheater verzorgt de algemene coördinatie van Canaletto. De administratieve en financiële verwerking van het project – Canaletto ontvangt een subsidie in het kader van het Stedenfonds – gebeurt door het Kaaitheater. Ook logistieke en infrastructurele ondersteuning voor de halftijdse coördinatrice en voor heel wat projecten wordt door het Kaaitheater ingebracht. Hierdoor kunnen de Canalettosubsidies exclusief en dus optimaal worden ingezet voor de inhoudelijke projectwerking van het netwerk.

Het Kaaitheater levert, naast de coördinatie van het geheel van de werking, ook een specifieke artistieke bijdrage.

In 2004 werd, in het kader van het Komediefestival, een *Revue* (15/07/04) georganiseerd. Aan dit slotspektakel participeerden heel wat buurtverenigingen en -werkingen en dit onder begeleiding van artistiek projectleider Ruud Gielens. Het gegeven dat de bewoners en werknemers, met hun verschillende (culturele) achtergronden, samen op het podium worden uitgenodigd, droeg bij tot een positieve samenlevings sfeer in de buurt.

In 2005 wordt het dansproject *9x9* gerealiseerd, alweer met een zeer variabel samengestelde ploeg van buurtbewoners en werknemers: in dit project, onder begeleiding van choreografe Christine De Smet, gaat het om amateur-fotografen.

Meer informatie omtrent deze twee projecten is te vinden onder punt 8.4. *Educatieve en Socio-artistieke elementen in de werking.*

Canaletto heeft ervoor gezorgd dat de drempel naar het Kaaitheater voor organisaties en bewoners uit de buurt werd verlaagd en dat het Kaaitheater hoe langer hoe meer beschouwd wordt als een 'goede buur'.

Dit alles leidt er niet uitdrukkelijk toe dat uit de buurt significant meer toeschouwers naar het theater komen. Dit kan ook niet de bedoeling zijn. Het artistieke programma van het Kaaitheater heeft niet de bedoeling om animatie te brengen voor de buurt. Het wil veeleer de kunstliefhebbers aanspreken. Wel merken we dat het systeem van de 'burenabonnementen' –

een kortingssysteem, gelinkt aan een vooraf geselecteerd programma-aanbod – op steeds meer sympathie kan rekenen. Helaas resulteert dat niet automatisch in een effectieve verhoging van het aantal burenonnemementen. Dit blijft een belangrijke uitdaging voor de promotieploeg.

Voor de periode 2005-2009 wil het Kaaithheater zijn engagement in het Canaletto-netwerk voortzetten.

Brussels Kunstenoverleg

Het Brussels Kunstenoverleg verenigt meer dan 35 Brusselse artistieke organisaties. Dit overlegplatform ontwikkelt initiatieven die leiden tot het bepalen, het verwoorden en het realiseren van gezamenlijke standpunten en projecten die verband houden met de sector van de professionele kunsten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het Brussels Kunstenoverleg wil zo bijdragen tot de verdere uitbouw van het cultuurbeleid en het kunstenaarsaanbod in Brussel.

Het Brussels Kunstenoverleg werd eind 2002 opgericht. De algemeen directeur van het Kaaithheater legde hiervoor de basis en is momenteel de voorzitter van het overlegplatform. Ook vanuit andere medewerkers van het Kaaithheater is er een groot engagement voor deze overlegstructuur en voor de projecten die in het kader ervan ontstaan..

Deze investering van tijd en energie zal ook voor de periode 2006-2009 worden aangehouden.

Internationalisering in een mix van functies

Creatiegerichtheid

De werking op het vlak van creaties is het hart van de artistieke werking van het Kaaithheater. We werken met vier verschillende modellen.

1. Een eerste model is dat van de *evenementiële producties*. Zij worden gemaakt in en gecreëerd uitsluitend voor het Kaaithheater of de Kaaithheaterstudio's (soms ook op locatie). In grote mate gaat het hier om projecten van in Brussel gevestigde kunstenaars, maar het is ook mogelijk dat we een kunstenaar van elders uitnodigen om hier een productie te maken.

De producties kunnen om verschillende redenen evenementieel zijn:

- de technische omstandigheden maken dat de productie, mocht ze ook elders spelen, er heel anders zou (moeten) uitzien, d.w.z. ze wordt gemaakt op maat van onze infrastructuur;
- het aantal mensen op de scène is zo groot dat de productie logistiek gesproken niet kan reizen; of het 'statuut' van de medewerkers laat niet toe dat de productie reist (b.v. de performers zijn vrijwilligers);
- de productie kan geheel nieuw zijn, ze kan echter ook vanuit een bestaand 'format' vertrekken (dat dan een 'Brusselse' realisatie krijgt).

Een voorbeeld van het eerste is de voor 2006 geplande encenering van Peter Handkes *Het uur waarop we niets van elkaar wisten* (een tekst die louter uit regieaanwijzingen bestaat, over mensen die een plein oversteken), met Brusselse performers, in een regie van Ruud Gielens.

Een voorbeeld van een 'format'-productie is de Brusselse versie van *9x9* van Christine De Smedt, een choreografieproject rond massa, voor een 81-tal niet-professionele performers.

We noemen de evenementiële producties ook wel 'Brussel'-producties, omdat ze zowel qua bezetting als qua inhoud sterk gekleurd zullen zijn door de specificiteit van de Brusselse realiteit.

2. Een tweede model is dat van de *samenwerking met één of meerdere partners waarbij het initiatief uitgaat van het Kaaitheater*. De partner kan een ander huis zijn, of een gezelschap. Indien het om een theaterproductie gaat, zal er vaak een schrijfpdracht aan voorafgegaan zijn.

Voor de realisatie van grotezaalproducties zoals *De dood van Empedokles* (schrijfpdracht aan Stefan Hertmans) is het vinden van een partner een *conditio sine qua non*. Immers, zowel op organisatorisch als op financieel vlak zou een solo-operatie een te groot beslag op onze capaciteiten leggen. Een samenwerking is géén capitulatie. Integendeel, we zien het als een verrijking van onze werking. Door partnerships aan te gaan, brengt men de eigen wereld in contact met die van iemand anders.

Het Kaaitheater staat in dit model mee in voor financiering, artistieke bezetting, repetitie- en technische faciliteiten. We kunnen ook onze zaalinfrastuctuur inbrengen voor het afmonteren van de productie.

3. Een derde model is dat van de *samenwerkingen waarbij het initiatief niet bij het Kaaitheater ligt*, maar bij een ander huis of gezelschap. In dit geval ligt de financiële en organisatorische verantwoordelijkheid ook niet bij het Kaaitheater.

Het Kaaitheater heeft zich in de voorbije zes jaar sterk geëngageerd op het vlak van de jongste generaties van Belgische en Europese hedendaagse dansmakers. Stuk voor stuk ging het om artiesten of gezelschappen die in eigen land niet over structurele inkomsten beschikken. Hun producties komen tot stand in een netwerk van (per productie wijzigende) constellaties van Europese festivals en theaters. Deze manier van werken ligt mee aan de basis van het succes van uiteenlopende artiesten als Meg Stuart, Thomas Hauert, Jérôme Bel, Raimund Hoghe en Emio Greco.

Deze samenwerkingen betekenen minstens altijd financiële steun (bovenop de uitkoopsom voor de voorstellingen); in veel gevallen wordt de productie voor een deel ook gerepeteerd in de Kaaitheaterstudio's; in een aantal gevallen organiseren we ook de premièrereeks.

4. Los van bovenstaande vormen van samenwerkingen, vinden we het Kaaitheater ook belangrijk als een *plek voor creatie*. Artiesten moeten in goede omstandigheden kunnen repeteren en in première gaan. Dit lijkt een evidentie, maar is het helaas niet, zeker niet in Brussel waar het gebrek aan repetitiefaciliteiten nijpend is, vooral voor jongere makers.

De repetitieruimtes van de Kaaitheaterstudio's zijn het hele jaar door druk bezet. Sommige artiesten brengen er jaarlijks meerdere maanden door. In eerste instantie zijn ze bedoeld voor artiesten – vaak gaat het hier om (co-)producties – die in het Kaaitheater in première gaan; in tweede instantie voor groepen die receptief in het programma staan; in derde instantie worden de ruimtes gebruikt door andere Brusselse artiesten. Vaak zijn dat mensen met wie we (nog) niet gewerkt hebben en die we op die manier nader leren kennen.

Los van repetities, worden in de zalen van het Kaaitheater of de Kaaitheaterstudio's ook veel voorstellingen *afgemonteerd*. Dat betekent dat de artiest/groep er een aantal dagen kan werken met logistieke en technische steun van het Kaaitheater.

Enkele voorbeelden ter illustratie van het gebruik van de infrastructuur in functie van creaties:

- Voor al hun premières in het Kaaitheater sinds 1999 kregen Jan Lauwers & Needcompany de zaal ter beschikking voor afmonteerperiodes van telkens een tiental dagen.
- Het werk van Thomas Hauert/ZOO is in de afgelopen jaren in grote mate gerepeteerd geweest in de Dansstudio's van de Kaaitheaterstudio's; bij creaties of Belgische premières kreeg het gezelschap tot een week lang de zaal van het Kaaitheater te zijner beschikking.
- Alle producties die Raimund Hoghe sinds 1998 maakte, werden voor een groot gedeelte tijdens werkperiodes in de Kaaitheaterstudio's gerepeteerd.
- Van De Parade werden in 2003 en 2004 de producties *Bacon. Life is all we have* en *Don't touch here* volledig in de Kaaitheaterstudio's gecreëerd, te beginnen met de tekstrepetities op de vierde verdieping, dan de scenische repetities in de Dansstudio, en ten slotte het afmonteren in de theaterzaal. Eenzelfde werkwijze is van toepassing op *De Emigrés*, dat in april 2005 uitkomt.
- Van Toneelgroep Amsterdam werd/wordt in het Kaaitheater afgemonteerd met technische en logistieke steun van onze kant: *Nacht van de bonobo's* en (in januari 2005) *Scènes uit een huwelijksleven*. (Voor de duidelijkheid: dit geheel los van de *gezamenlijke* producties *Mind the Gap* en *Teorema*, die ook in het Kaaitheater in première gingen.)
- Tijdens het KunstenfestivaldesArts 2005 gaat van Kris Verdonck in de Kaaitheaterstudio's *II* in première, een 'evenementieel' project dat een parcours volgt doorheen vijf verschillende ruimtes. Een eerste repetitieperiode vindt in oktober in de Dansstudio plaats; vanaf 26 april (tot aan de première rond 10 mei) krijgt hij het hele gebouw ter beschikking voor de eindrepetities en montage.

Presentatiegerichtheid

Krachtlijnen van de presentaties

De werking van het Kaaitheater op het vlak van presentaties bestrijkt een breed continuüm van kleinschalig werk in de Kaaitheaterstudio's tot (voornamelijk) middelgroot en (af en toe) groter werk in het Kaaitheater. Dat is niet verwonderlijk, aangezien het aantal presentaties in de aflopende beleidsperiode flink werd uitgebreid (ten opzichte van de periode 1997-2000) en daarbij aan beide kanten van het spectrum 'artistiek' werd verruimd. In de kleine zaal van de Kaaitheaterstudio's was er ruimte voor experimentele projecten van artiesten of groepen als Claude Wampler, Thomas Lehmen, Frank Pay & PONI; in de grote zaal van het Kaaitheater waren projecten zien van Toneelgroep Amsterdam, Paul van Nevel (oude muziek) of Transparant (muziektheater).

In de komende jaren willen we in de grote zaal van het Kaaitheater ook het echt grootschalige werk van een aantal (voornamelijk Europese) theater- en dansgroepen kunnen tonen. Op het vlak van het theater denken we in de eerste plaats aan het grote Europese ensembletheater; in het dansprogramma willen we een lijn uitzetten met klassieke en traditionele dans.

Dit nieuwe aspect van onze werking is met name bedoeld om onze internationale positie in Brussel en daarbuiten te versterken.

Het Kaaitheater presenteert voorstellingen die dwars op hun tijd staan. Het zijn geen voorstellingen die antwoorden geven maar die vragen oproepen. Geen voorstellingen waarvoor men even lekker gaat achteroverzitten, maar voorstellingen die van de toeschouwer een actieve betrokkenheid vereisen.

Belangrijk bij de keuze van presentaties is de verhouding tot de stad Brussel. De vraag daarbij is: wat voegt een voorstelling toe aan het Brusselse artistieke landschap? Op welke manier werpt ze 'van buitenaf' een (ander) licht op onze manieren van werken, zowel op formeel als op inhoudelijk vlak.

De context waarin een voorstelling speelt, is nooit neutraal. Ze kan nooit los gezien worden van de tijd en plaats waarin ze gespeeld wordt.

De totaliteit van het receptieve programma is echter niet een naast elkaar plaatsen van de verschillende genres uit de podiumkunsten; het wil een gesprek installeren. Het is dan ook niet toevallig dat de artistieke keuzes in veel gevallen genre-overschrijdend zijn, of op zijn minst voor grensgevallen kunnen doorgaan. Was Ivo Van Hoves *Carmen* theater of muziektheater? Brengen Frank Pay & PONI een performance of een concert? Is Raimund Hoghe een theatermaker of een choreograaf? ...

Continuïteit blijft een belangrijk gegeven in de receptieve werking. Het betekent dat we het werk van artiesten voor een langere tijd willen volgen. Slechts op die manier kan het publiek zich een beeld vormen van wat een kunstenaar werkelijk drijft en waar hij heen wil. Het is ook slechts door een herhaalde presentatie dat voor een kunstenaar aan publieksopbouw kan worden gedaan.

Publieksopbouw betekent ook dat we het publiekspotentieel van een kunstenaar maximaal willen kunnen verzilveren, d.w.z. de Brusselse speelreeksen zo lang mogelijk willen maken. Daarbij denken we aan zes tot acht voorstellingen (twee weken) in het Kaaitheater, en acht tot twaalf voorstellingen (drie weken) in de Kaaitheaterstudio's.

Daartegenover staat dat er ook vernieuwing moet zijn. Daarom wordt in de presentatie van kunstenaars op verschillende tijdstippen met verschillende snelheden gewerkt: nu eens is het meer, dan weer wat minder.

Elk seizoenprogramma is daarmee een evenwichtsoefening in continuïteit en vernieuwing.

Het Kaaitheater programmeert niet in de eerste plaats voorstellingen, maar wel projecten van kunstenaars. Dit betekent dat we afgaan op intenties en doelstellingen en niet een voorstelling boeken nadat we ze gezien hebben. Het grootste deel van het receptieve programma moet nog gemaakt worden op het moment dat we het in het programma opnemen.

De presentaties volgens de disciplines

Theater

Het *Nederlandstalige theaterprogramma* van het Kaaitheater bestrijkt een breed continuüm. Het gaat van kleinschalig en eerder experimenteel werk in de Kaaitheaterstudio's over het 'well made play' tot het grote repertoiretooneel in de grote zaal.

Binnen dit programma zijn ondertussen drie generaties van kunstenaars aan het werk, van nog jonge makers over groepen als Tg Stan en Dood Paard tot Josse De Pauw en Gerardjan Rijnders. We willen deze generaties nadrukkelijk binnen één programma naast (en niet tegenover) elkaar blijven plaatsen.

Er is in het programma een grote aandacht voor theater dat aanleunt bij of zich laat beïnvloeden door de performance art. Producties als deze zijn minder (klassiek) tekstgericht (met name het werk van Jan Ritsema, en een deel van het werk van Dood Paard), of ze zijn sterk visueel gericht (Ivo Van Hove), of ze nemen eerder het karakter aan van een installatie (zoals bij Kris Verdonck).

Het Nederlandstalige theaterprogramma is ingebed in een context van internationaal werk, en omgekeerd. Ivo Van Hove staat daarmee naast The Wooster Group, Jan Ritsema naast René Pollesch.

In de komende jaren zal het Kaaitheater zich met zijn Nederlandstalige kunstenaars meer richten op het anderstalige en/of internationale Brusselse publiek. Daarom voorzien we de Nederlandstalige voorstellingen in de grote zaal zoveel mogelijk van boventiteling.

Daarnaast bekijken we met groepen in welke mate hun voorstellingen ook *in andere talen* (Frans, Engels) kunnen gespeeld worden. Ook willen we (anderstalige) voorstellingen uitnodigen die Vlaamse en Nederlandse theatermakers in het buitenland realiseren. Op die manier internationaliseren we onze Nederlandstalige werking; omgekeerd geven we onze internationale werking een 'lokaal' accent.

Tijdens de aflopende beleidsperiode was onze *internationale werking* op het vlak van theater in grote mate Amerikaans van aard. We blijven het theater in de Verenigde Staten (met niet enkel aandacht voor New York) volgen en presenteren, maar willen in de volgende vier jaar in minstens even belangrijke mate aandacht schenken aan niet-Amerikaans, en dan in eerste instantie Europees theater. Om van West naar Oost te gaan: we hebben het dan niet enkel over Engels theater (Forced Entertainment), maar ook over Midden-Europees (d.w.z. het Duitse taalgebied) en Oost-Europees theater.

Nu de Europese Unie er sinds april 2004 tien (oostelijke) landen heeft bijgekregen, willen we dit zelf ook concreet vertalen naar het internationale programma van het Kaaitheater. Toekomstige prospectiereizen zullen dan ook meer in oostelijke dan in westelijke richting gaan.

In belangrijke mate willen we onze internationale functie uitspelen in de grote zaal van het Kaaitheater, waar we elk seizoen een aantal grootschalige theaterproducties willen presenteren.

Performance

Vanaf het seizoen 1999-2000 waren er in het programma van het Kaaitheater incidenteel performance-art-projecten te zien. In het dans- en (in mindere mate in het) theaterprogramma zijn performance-elementen sinds die tijd ook aanwezig.

Het is met ingang van het seizoen 2003-2004 dat we performance tot een echt volwaardig luik van de artistieke werking uitbouwden. In de nieuwe beleidsperiode zetten we deze lijn verder, zowel met lokale als met internationale kunstenaars.

De performanceprojecten zijn erg verschillend van aard. Nu eens leunen ze aan bij het theater (Kate McIntosh), dan weer bij dans (Charlotte Vanden Eynde), muziek (Frank Pay & PONI) of installatiekunst (Kris Verdonck).

Een aantal van deze projecten wordt gerealiseerd in niet-klassieke zaalopstellingen. Voor het overgrote deel vinden ze plaats in de Kaaitheaterstudio's; vaak niet alleen in de theaterzaal, maar ook op andere plaatsen in het gebouw.

Dans

Net als in de periode 2001-2005 zal dans in het programma van het Kaaitheater een belangrijke rol blijven vervullen. De voorstellingen bestrijken een breed continuüm, gaande van jong en kleinschalig werk in de Kaaitheaterstudio's tot grootschalig werk van gevestigde kunstenaars in de grote zaal van het Kaaitheater. Het dansprogramma van het Kaaitheater is bij uitstek een internationaal programma. Sinds 1998 introduceerden we werk van o.a. Boris Charmatz, Xavier Le Roy, Akram Khan en Hooman Sharifi.

Continue opvolging van het werk en het verlengen van de speelreeksen maakte dat voor een aantal danskunstenaars tijdens de beleidsperiode 2001-2005 in Brussel een substantieel publiek kon worden opgebouwd: Emio Greco, Thomas Hauert, Meg Stuart. Ook Raimund Hoghe zette recent met *Sacre* (2004) op succesvolle wijze de stap naar de grote zaal en een breder publiek.

Ook in de komende jaren willen we met deze artiesten werken. Tegelijk willen we ook andere choreografen introduceren. Een en ander betekent dat de prioriteiten in de werkrelaties met hun 'voorgangers' moeten worden herbekeken. Op die manier komt plaats vrij voor nieuwe initiatieven.

Bovendien breiden we vanaf 2006 onze werking in het Kaaitheater uit met de presentatie van een aantal grootschalige producties op het vlak van klassieke en traditionele dans. We willen daarmee geen programma tegenover de zgn. hedendaagse dans stellen. De dichotomie tussen klassiek en hedendaags is achterhaald. Ze is bovendien niet artistiek, maar institutioneel gefundeerd (in opleiding en in financiële en organisatiestructuren).

Met traditionele dans bedoelen we gecodificeerde dansvormen uit niet-westerse culturen, zoals de Indische kathak en de Balinese (hof)dans, of de dansende derwisjen van Damascus.

Met klassieke dans bedoelen we dat de dansers op scène een klassieke balletachtergrond hebben, en dat één van de choreografische uitgangspunten altijd een verhouding tot de klassieke danstraditie is; de dansprogramma's die we willen brengen zijn daarom niet minder hedendaags dan het werk van Jérôme Bel.

Muziek en muziektheater

Tot 2003-2004 lag in het Kaaitheater de klemtoon op *nieuwe muziek*; sindsdien bevat het programma ook een cyclus oude muziek. Met name de 'hertalingen' van oude muziek en het werken rond 'oude' structuren door BL!NDMAN, Walter Hus en ook door Kris Defoort (*Conversation/Conservation*) hebben mee aan de basis gelegen van de presentatie (in samenwerking met BOZAR) van deze cyclus *oude muziek* in het Kaaitheater.

Daarmee werden de belangrijke bruggen tussen oude en nieuwe muziek nadrukkelijk in beeld gebracht.

Het Kaaithheater wil zijn muziekprogramma uitbreiden en diversifiëren in de keuze van het werken met ensembles/kunstenaars. Een deel van het programma wordt daarom uitbesteed aan een curator: vanaf 2006 zal Berno Polzer (Wien Modern) instaan voor een muziekprogramma dat in overleg wordt samengesteld en dat complementair is aan het huidige programma. Een belangrijke klemtoon zal worden gelegd op de raakvlakken met andere genres, met name dans en performance.

In 2002-2003 lag er een accent op muziektheater. In samenwerking met De Munt, Festival van Vlaanderen en Ars Musica werden een aantal muziektheaterprojecten gerealiseerd, van o.a. Walter Hus, Gerardjan Rijnders/Transparant, en van Kris Defoort/Muziek Lod. Voornamelijk om financiële redenen konden we dit niet continueren in de twee daaropvolgende seizoenen; het is een aandachtspunt voor 2006-2009.

De muziekprogrammering van het Kaaithheater zal ook in de toekomst in grote mate gerealiseerd worden in partnership met andere Brusselse actoren. De belangrijkste zijn BOZAR, De Munt en het festival Ars Musica. In september 2006 is het Kaaithheater gastheer van het Klarafestival.

Contextgerichte activiteiten

De contextwerking verbreedt en verdiept het kernprogramma van het Kaaithheater, t.w. de podiumkunstenactiviteiten. We onderscheiden verschillende werkvormen.

Vanaf januari 2005 vinden in de zgn. VIP-zaal van het Kaaithheater (een zaaltje in het kantorenblok) de KaaiththeaterSalons plaats. Het is een nieuw initiatief dat we in eerste instantie maandelijks willen laten doorgaan. Deze salons zullen nu eens dicht, dan weer verder van het podiumprogramma af staan. Om op de actualiteit te kunnen inspelen, wordt het programma pas op korte termijn bekendgemaakt.

Verder organiseren we:

- literaire evenementen in de grote zaal van het Kaaithheater (vaak in samenwerking met Het Beschrijf);
- inleidingen bij voorstellingen, in het Forum (op de eerste verdieping, aan de Saintelettesquare);
- in de Kaaiththeaterstudio's: activiteiten die dicht tegen de podiumkunstenprogramma's aanleunen; soms als afzonderlijke evenementen; bij voorkeur echter in reeksvorming, zoals het geval was met de *Zelfportretten*;
- ook in de Kaaiththeaterstudio's: twee keer per jaar de *zang en dans*-weekends van Josse De Pauw. Die zullen bestaan uit gesprekken, lezingen, korte voorstellingen, work-in-progress, ... kortom de dingen en de mensen waar Josse De Pauw en verwanten op dat moment mee bezig zijn.

Onderzoek en ontwikkeling

De Kaaiththeaterstudio's zijn het hart van de werking van het Kaaithheater. Immers, het is de plaats waar veel van de voorstellingen uit het programma geheel of gedeeltelijk worden gerepeteerd en voorbereid. Het hele seizoen door worden de repetitieplatformen intensief gebruikt door

artiesten en groepen uit zowel Brussel, binnen- als buitenland. Hoewel we in onze tweemaandelijks bulletins telkens vermelden wie er in die periode aan het repeteren is, is dit aspect van onze werking – waar toch veel aandacht en energie naartoe gaat – te weinig bekend. In de toekomst zullen we dit in onze communicatie zichtbaarder maken: niet enkel zullen we vermelden welke artiesten wanneer aan het werk zijn; we maken ook plaats voor wat er op inhoudelijk vlak over hun werk- en repetitieproces te vertellen valt.

Kunstenaars zijn vragenstellers. Maar zij weten niet altijd precies op welke manier zij hun vragen kunnen of willen stellen. Een kunstenaar heeft al eens nood aan herbronning, aan een fase waarin hij niet moet maar *mag*. Productiedrang is o.k., zolang het maar geen dwang wordt.

Concreet gaat het erom dat we per seizoen een zestal kunstenaars in staat willen stellen om los van enige productiefinaliteit een werkperiode (van één week tot maximum één maand) in de Kaaithoofdstudio's door te brengen. Ter beschikking stellen we onze infrastructuur, een klein werkbudget, en technische en inhoudelijke begeleiding (dramaturgie). Op deze manier kan een artiest letterlijk tijd en ruimte kopen om op zoek te gaan naar nieuwe ideeën, andere invalshoeken.

De werkperiodes worden afgesloten met een presentatie. Deze kan de vorm aannemen van een (scenisch) 'toonmoment', evengoed kan het gaan om een installatie, een gesprek of een discussie.

In de Kaaithoofdstudio's worden daarnaast op seizoensbasis twee kantoren (gelegen op de derde verdieping) ter beschikking gesteld van artiesten die een tijdlang onderzoeksmatig actief willen zijn, zonder dat zij daarbij over een repetitieruimte dienen te beschikken. (In de mate van de beschikbaarheid kunnen zij daar natuurlijk ook wel gebruik van maken.)

De twee residenten voor het seizoen 2004-2005 zijn Tine Van Aerschot (grafisch ontwerper voor o.a. Meg Stuart/Damaged Goods), die een performanceproject voorbereidt, en Mårten Spångberg (dramaturg en performer).